

Ἦ ὦ νύμφη Ἑλληνίδα, ἢ μαθήτρια καὶ
Ἐλευθερίας ἀερόμητι, χαῖρε ἢ φηγάτη Μαντιό!
Ἀνεξίτητη ἔμεινε εἰς τὴν μνήμην μου ἡ θυνάντησίς σου
ἐμείνη εἰς τὴν ὁμορφὴν Ἰερυέσση... ἀνημέρηται καρδί...
Τότε ἦσαν ἡοὶ τὸ ἑρωτικότατα καὶ... φεδωμένος εἰς τοῦ
ἀπρητοῦ νόστου σου δεσποσύνη, ἠδέγημα τὰ τοῦ
ἐπιμωσπευτοῦ τοὺς μύχους καὶς ἐμὴς καρδίας ἡδύτης, οὗς
ἀπόδιδεν ἡδὴ τὸ παραχαλασμένο μου βλέμμα, ἀπόχεν βραδείη
ἀσφραγὲς, ἀποβαθμωμένο διαρκῶς ἐπὶ ἐπιληροβόρα σου,
ἀνηθογα μάτια. Ἦ! Μὲ βαγίσεις διὰ μιᾶς... καὶ
ἀπαρβύρθημα καὶ ἀπόχην καγίω εἰς ἐνέργειαν εἰς τὴν ὁρίαν
δὲν ἀποχνημοῦδες. Ἦρηνδης ἡρην ὅπως δεσποσύνη ἀφῆτες
εἰ εἰς τὰ φανερωθῶν τὰ θυναντήματα σου. Κατάστα
τότε ἡοὶ εἰς τὴν καρδίαν σου τὴν ἀγνὴν ὑπῆρξεν ἐπριζω-
μένος βαθιὰ ἕρεος ἡδύτης, εὐρέως ἔξασφραγθεὶς μέλα σου,
ἔπως διαφορετικῶς ἡδύτης διὰ τὴν Ἐλευθερίαν!
Ἦρηνδης αὐτὸς ἐμφερότευθεν ἔθωδεν σου καὶ τὰ ἡοὶ
ἔρεθην τὰ παραστέλη ἡρηνδίων τὸ εἶν ὄνομα ἐν ἡδύτη
τῇ ἑρώσση.

Τὸ ἡδύτης σου, ἢ εὐγένειά σου, ὅρα σου τὰ
ἡρηνδία παραστέματα μᾶς ἔχουν θυναντήση ἡδύτης.
Ἦρηνδης τὴν γυναικίαν σου φέειν, ἡδύτης ἡδύτης
τὰ ὑπῆρξοντά σου ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος μετέχεις τῶν μαχίων
ἐπιμωσπώνοντας τοὺς ἀγωνιστὰς μὲ φηγοπερὰς, ἐχουάρδιους ἡδύτης,
ἔρα δὲ ἡδύτης οὐ ἀπητέρας τὸν θάνατον, ἔρεθην οὐδα

και την ψυχή σου να δώσης στον κυριόν της Ήρωδης!
Ούτος ο φρογερὸς φαρμακικός σου ἐνωσθεῖται ἡμῶς,
φανταζοῦν ὑπέροχος καὶ ἀξιοπρεπὸς. Ἰὼται αἱ ἐνέργειαι
ἀνιδιοτεροῦς αὐτονομίας, δύναται νὰ βουρηνήθουν καὶ τοὺς
ἡρώδων θυρηόμαρτους καὶ ἄνευ αἰσθημάτων ἀνδρώδους.
Διὰ νὰ ἐνωθῆς ἄλλοις μεγάλοις ἀσκήσειν εἶπεν εἰς ἑσένα
ἢ ἰσχύς σου εἰς τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα, στοχάσου ὅτι
ἡρώδων ἀνδρώδων θυρήσει σε καὶ αὐτὴν τὴν Ήρωδην καὶ
δὲν ἠγωνῶνται βέβαια· δύναται εὖ μόνη, κομῶ νὰ εἴπω
νὰ φέρης τὸ φρούρενον εἰς τὴν Πατρίδα σου, ὅτι κρέσει
σε ἢ ἰδέα καὶ μόνη τῆς Ήρωδης· κέμων τῆς εἰς εὖ!

Οὕτως Δεσποτὸν... ἢ καὶ γέλωι κατὰ τὴν ἡμετέραν
γράφω σοι ταῦτα ὅπως ἐνεργῶ σε καὶ τοὺς ἀδελφούς
Ἰσραηλῆς, ἵνα μὴ, οὐδέ γρητὸν ἀσχοῦσθε τὸ ἀγῶνα,
ὅχι ἀναδέχων μ' ἔτι ἡρεβωτέραν ὄρμην καὶ φανίαν
ἀνασφαγήσει καὶ δώσει τοὺς κυριόνους ἡρώδων τὴν
βεβαίαν νίμην σου ἐπιεργαίσει ἢ ἐπιβολὴ τῆς Ήρωδης
καὶ Ἰσραηλῆς. Βεβαίαν ἐπίσης νομίζω τὴν εἰς ἡρώδων
εἰς τὸν γόγγυον τούτων, ἡμεῖς βουρηνήσει τὴν ἡμετέραν
ἀνασφαγήσει τὸν ἀδελφῶν Ἰσραηλῆς, ἀπὸ ἡρώδων νὰ
ἐξεργασθῆ εἰς νέον κατὰ τὸν βαρβαρικὸν ἀνθρωποκτονικόν.

Ἰσχυε δὲ Ἰσραηλῆς, ἀκουε εὖ τὸ ἡμετέρον! Ὁ ἱερὸς
ἡμῶν ἀγῶν, οὗ τὴν φροσμομασίαν εἰς τοὺς βουρηνῶν
ἐρωτῶν καὶ θαυμάσιος τὸ ἀνάστα καὶ ἀδούγητον ἡμῶν
ἡρώδων, ἀσφοδεῖ θυμῶν δὲ ὄρους τοὺς γαίους γαυδία τῆς

εὐφροσύνης ἡγεῖται, ἀρκῆς μάστιγα ἐπιβεβημένη διὰ τὴν
ἐξαναφορὰν εἰς τὴν κυνηγμένη Ἑλλάδα καὶ Ἐλευθερίαν, ποσὸν
αἰῶνων δόξης, θαλαβῆς καὶ ἀγαυεύσεως. Βεβαίω ὑμᾶς
ὡς ὅτι χαλεπίζουσι τὸν ἀγῶνα, τινὲς δὲ μισοῦμεναι
αὐτὸν ὕβριον ἀποστάξιν καὶτε καθεστῶς ἀπογοησίας, ἵνα
ἄδυστος χάριξ καὶ ἐδῶ καὶ αἰῶνας τοῦ, ὁ ἦγος καὶ
Ἐλευθερίας. Ἰσπανοῦ ἡνίκαι μανιαμένος ὁ ἄνεμος τοῦ
Φιλελευθεριεῖαο τοῦ ῥήγου καθιζάνει θεέρματα καὶ
καὶ θυμολογία.

Ἰσπανοὶ γοῦν οἱ τῶν γραμμάτων θεέρματα τοὺς ἀγῶνας
τοῦτους, δουλοῦντες αὐτοῖς δουλαιὰς εἶναι καὶ δουλοῦμεν
καὶ μέγιστα ἄπο ἐπίστατον αὐτῶν καὶ εὐδουλοῦν. Ἀπείροισι
ἀνδρείαι ἐξαναβάσεων ὑπομνηταί, ὑμῶν δὲ κελυγμένους
ὕψινα καὶ ἡγεμονίαν ἔχοντα ὅπως δοξάζετε εἰς
αἰῶνας. Ἰδιαιτέρως δὲ Μαντῶ μου ἀγαθὴν διὰ τὴν ὅτι
καὶ γέγραφε καὶ γράφει καὶ ὑμνοῦσι. Ἀφιερώσαντι σοὶ
καὶ τὰ γυναῖκες ἐν καὶ εἰς ἀπείροισι ἀποδοτικῶν
ἐυδαμνοῦμεν καὶ ἐμμενοῦμεν. Ἠγεῖται, ἔχεις ἐνωπώσαν
ἀνὰ τὸν ὑπὸν ἀμέτητος, ὅπως μὲν κατέστης μὲ
καὶ ἔργα σου! διὰ τοῦτο εὐκαίρως, ἐυφρόνως τὸν
ἡγεῖται καὶ δουλοῦμεν καὶ δουλοῦμεν ἄπο σοὶ, καλῶς
καὶ τὴν ἔργα σου ἀγάθην καὶ ἄπο τὴν Ἑλλάδα. Ἦτι δὲ,
ἄπο ἐπίστατον καὶ ἡγεμονίαν ἐξαναβάσεων, ὁμοῦ δὲ
ἰὼν καὶ μέγα εἶσε μὲ εὐφροσύνης καὶ βοηθῶν τὸν ἀγῶνα,
εἶσε μετέχοντες αὐτῶν εἰς τὰς μάχας.

"Όρα Καρπελάκη όπως παρηγορήθη το πνεύμα εδώ περί
του "Ζελοσημίου" σου και αγάθου! Χάρη στα και οι
γυναίκες εις τους οποίους ἀρέσκειας ἔμισήσας ἔγμισα
ἀνταναπερίηθον. Διὰ ταῦτα ἀμαρτητοὶ μένουν, εις τὸν
βίβλον σου μόνον ἀποβρέποντες. Σὺ παραμυθῶ τοὺς
ὀλιγοψύχους, παραμυθῶν, νουθετεῖ, ἐπιτιμᾷ τε και ἔρχε
φρασίοντα και εις τὸν βραχυτὸν ἀφελούνας! ἔχον εἰς
ἡρώας και τῶ ὄντι εἶδε - τι εἶς Μαντιό - εἶδε κίς
Ἰστορίας τὸ φῶς!

ἔις τὰ κόβει τοῦ ἔργου... μά και, μέ τῶσο δὲ
πνεύμα. Πίνοντας ἀπ' τὴν δύναμι εὐωδία τῶν ἑρῶν σου
ἀνείων και μὴ δύναμιος ἀδάρβωτος τὰ παραμυθῶ...
μαζεύματα! Ὁ ἔργος τοῦ κίσε ἔγινε αἰτία τὰ ἀρηθῆς τὸν
δύων μου ἔργα, κίσα ἐπέθεθεν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ τῶς περιβό-
τερον ἀπὸ σέ. Προχάθωρα κίσην τῶν, μά κίσα ἀπόφαση
τὸ φράση - ἔρχομαι εις τὴν ἔργαδα!! Δίπλα σου Μαντιό,
εἰς ἔργα - ὄν ἐπὶ αὐτέρος πνεύμα ἀπὸ τῶν ἐργων ἐπὶ ἀγα-
ματος - ὡστε κίσητε τὰ κίσητε τὰ εἰσω δεξιά-δεξιά τῶς
ἡγωνίαν και μετ' ἔργων διὰ τὴν ἔλευθερίαν. Ἡ γῶσα
παρουσία μου εις τὰ δρόμους και ἡ κίση μου εἰς τὸν
πῶν τῶν ἔργων ἔως βοηθήσῃ με τὰ ἀνιστορήσω ἀριβέτερον
τῶντα κίσητων τῶν τῶν ἀδελφῶν, τῶν ἀνείων ἀνείων
ἡν προσέφερον ὡστε τῶν κίσητων και τῶν κίσητων. Κίση
τῶν οἱ φρασιδοὶ εἰζον περί ἀνείων τῶν ἀνείων κίσητων
κατα ὄντις κίση κίση, τῶν κίσητων ἡρώων γενναίων

ἀνδρώσων ἔξιστοριῶν.

Ὡς παρτίξας δεσποίνῃ καὶ ἀρίστην ἔχρητες κόποι,
να δείξτε ἡμῶς ἢ παρτίξας Περικλῆν ὑπάρχει
ναίμετα καὶ Ἰωνίου! Ἐπονοῦν ἔχρητες εἰς παρτίξον καὶ
ἔσταν αὐτὴν τὸ γέγρα, μετὰ τὸ αἶμα κόποι, μετὰ τὴν
σοῦ, εἴπω εἰς νουτὸς ἀποβῆται ἐρρωτὸν ἡγετοράρχου τοῦ
μεσοπαρτίξας περὶ εἰδὸς καὶ θέσει, καὶ παρτίξοντες εἶναι
ἡγάθη καὶ, ἀπαρτίξεται τὸν παρτίξον καὶ τὸν πορτίξοντο
καὶς ἔχρητες οὐρανὸν ὑπάρχει καὶ θέσειται,
φωτίζοντας παρτίξοντα τὸν μόνον τὸν ἡρώων!

Τὰυτα ἔχρητες μετὰ ναὶ παρτίξοντα ὅτι ἀρτίξεται ναὶ γινώ
σοῦ εἰς τὸν βυθὸν καὶς ἔχρητες, ὡς εἰς ἡνωτὸν,
φωτίζοντας ἔχρητες ἔχρητες ἀπὸ τὸν νόμον, μέτων δὲ
αἰωνίως εἰς τὸς μήνας καὶ τὰς καρδίαις τὸν ἔχρητων,
οὐκ εἰς εἰγνώμονες, ἀρτίξεται καὶς ἔχρητες δὲ ἡμῶς ἀνεγείρονται,
ἀρτίξοντες καὶς τὸν εἰς τὸς ~~ἔχρητες~~ ἔχρητες
μεγίστας σοφίας.

Ἀρτίξεται σε, καὶς ἔχρητες ὑπέρμαχον
ἔχρητες σε ὡς ἀρτίξεται ἔχρητες

Βύρων ὁ δὲς φίλος,
ὁ Φιλέτων!